

[Einer-Jensen.]

af disse Attester. Det ærede Medlem sagde ganske vist i sin Tale den ene Gang, at det var rigtigt, at der blev ydet Betaling, og den anden Gang, at det var naturligt, at der ikke blev ydet en saadan Betaling. Men det ærede Medlem har maaske ikke sit Standpunkt færdigt endnu i denne Sag.

Det, hele Diskussionen har staaet paa, er i Virkeligheden Valutaloven, og jeg synes i og for sig, at hvis det ærede Medlem endelig fandt, at han burde fremsætte en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, saa maatte han hellere have stillet en Paastand, efter hvilken han foreslog Ophævelse af Valutaloven. Dette har jo været Grundlaget for hele Diskussionen fra det ærede Medlems Side, hele hans Indlæg er anlagt som en Kritik af Valutaloven. Det kan imidlertid ikke hjælpe, at det ærede Medlem vil forsøge at overbevise Flertallet i denne Sal om Valutalovens Unødvendighed. Paa den anden Side har jeg for mit Vedkommende og vist adskillige af mine Partifæller for længst opgivet at overbevise det ærede Medlem om dens Nødvendighed. Men da det ærede Medlem har opretholdt sin Paastand paa Overgang til Dagsordenen, vil jeg tillade mig at stille følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget forventer, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart fortsat administrerer Importreguleringen saaledes, at der i størst mulig Udstrækning tilføres Landet de for Produktion og Beskæftigelse nødvendige Varer, medens det som hidtil maa være Opgaven for de i saa Henseende oprettede Organer at modvirke Spekulation i Varemangel,

gaar Tinget over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Anden Næstformand (Westermann):
Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget forventer, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart fortsat administrerer Importreguleringen saaledes, at der i størst mulig Udstrækning tilføres Landet de for Produktion og Beskæftigelse nødvendige Varer, medens det som hidtil maa være Opgaven for de i saa Henseende oprettede Organer at modvirke Spekulation i Varemangel, gaar Tinget over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Ogsaa denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen indgaar herefter i Forhandlingerne.

Knud Kristensen: Den højtærede Handelsminister bemærkede angaaende min Hensetting, om man ikke kunde tillade Overdragelse af Valutaattester eller Importbevillinger uden nogen Godtgørelse derfor, at dette sikkert ikke vilde være muligt, for saa vilde Overdragelsen ikke finde Sted. Det forekommer mig, at Ministeren gik uden om Halvdelen af min Forespørgsel i saa Henseende. Jeg anførte, at naar de paagældende ved at overdrage eller selv benytte Valutaattesten havde større Ud-sigt til ud i Fremtiden at beholde den samme Tildeling, saa fulgte deraf, at i modsat Fald, hvis de ikke gjorde det, vilde der blive trukket fra i Tildelingen, og deri laa der derfor en stærk Opfordring for dem til enten selv at benytte Bevillingen eller ogsaa at overdrage den til andre. Det forekommer mig, at naar Ministeren syntes, min Tale var saa fattig paa Realiteter, i hvert Fald Realiteter vedrørende denne Sag, saa var der dog her en Realitet, og saa burde han have hørt og opfattet den og svaret tilfredsstillende med Hensyn til den. Men det har Ministeren heller ikke kunnet overkomme.

Den højtærede Minister sagde gentagende, at min Tale ikke vedkom Sagen. Naar jeg nu ser paa den stillede Forespørgsel, maa jeg egentlig tilstaa, at den højtærede Ministers Tale heller ikke vedkom denne Forespørgsel ret meget. Hele den historiske Udredning er der jo ikke spurgt om. Dermed vil jeg ikke sige, at Ministeren ikke burde have holdt denne Tale, men naar han forlanger, at vi saa strengt skal holde os til Spørgsmaalet om selve Valutaattesterne, saa forekommer det mig, at han selv er lovlig langt uden for Sagen. Og naar vi nu hører den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der er stillet af hans Parti, og maaske ogsaa af det andet Regeringsparti — jeg ved ikke, hvem der stiller den —, men i hvert Fald af hans Partis Ordfører, saa nævner denne Dagsorden jo ikke selve Sagen med et eneste Ord, men omtaler Administrationen og selve Valutaloven i al Almindelighed, og saa forekommer det mig rigtignok, at Ministeren nu maa staa op og tage Afstand fra denne Dagsorden, som altsaa ikke vedkommer selve Sagen, og som han derfor ikke kan beskæftige sig med. Men se, om han gør det!

Den højtærede Minister ironiserede over,